

Maria Lluïsa Batlle

LA SOLIDARITAT MANRESANA. EL PAPER DE LES DONES. EL SUPORT DE L'ESGLÉSIA. SUPORT IMMEDIAT

Quan vaig sortir recordo que de seguida va venir el [Josep] Camprubí, perquè la por era de la Unió Socialista del Bages que haguessin sortit coses, doncs no havia sortit res.

El Junyent em va trucar, però em va trucar a casa del Joan Riu per no trucar-me a casa, a veure què havia passat i com estava la cosa, [em va dir] que no patís per res.

Llavors ja em van enviar amb una entrevista amb l'advocat que -si no recordo malament- [era] el Manubens, el que estava allà a la casa. Perquè em van dir que millor que em defensés ell, al no estar jo en cap partit polític, millor que fos el Manubens. Llavors en Manubens sé que em va dir que em podia tocar una multa de 250.000 pessetes, que s'hauria d'anar al T.O.P. i no sé què més em va dir.

Sí que quan vaig sortir, en comptes de pujar recte quan em van deixar anar, van venir -jo ja havia sortit- quan van venir mossèn Miquel Codina -perquè jo estava a l'escoltisme- i l'Isclle Selga a preocupar-se per mi també, però jo ja havia sortit. I no s'ho creien, i llavors van venir a casa a veure si era veritat. Però jo al sortir no vaig anar recte a casa, estava tant angoixada que vaig pensar: "Camina una estona", i vaig caminar una estona i em seguien.